

Όσο κι αν είναι αντιδεοντολογικό, το να έχεις πλήρη άγνοια για τα δρώμενα, κοινωνικά και πολιτικά, οικονομικά και πολιτιστικά, ίσως να είναι ασφαλέστερο από το να γνωρίζεις τι συμβαίνει γύρω σου και οι ανησυχίες να αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Η άγνοια τελικά δεν σκοτώνει, ίσως σώζει. Αυτός ο καταιγισμός ειδήσεων και πληροφοριών, που φορτώνει και επαγρυπνά τα εγκεφαλικά κύτταρα, περισσότερο κουράζει την ψυχή του ανθρώπου και λιγότερο τον επαναφέρει στην ενεργό δράση, ως οφείλει σαν πολίτης.

Ο Θεός που άφησε μόνο το 3% του εγκεφάλου να είναι ενεργό, δεν το έκανε τυχαία, γνώριζε ότι ακόμα και αυτό, είναι αρκετό για να αυτοκαταστραφεί ο άνθρωπος, μιας και κατά τη γνώμη μου, η τεχνολογία σκότωσε

την αθωότητα του νου και της ψυχής, αδρανοποίησε τον άνθρωπο και τον ακινητοποίησε στην πολυθρόνα του. Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι! Τυχαίο; δεν νομίζω! Σίγουρα στη γη από γεννήσεως αυτής, πέρασαν χιλιάδες ομόκεντροι κύκλοι ζωής και σαν παρακαταθήκη τους άφησαν το ότι η τεχνολογία και για να γίνομαι πιο συγκεκριμένος, η ανεξέλεγκτη μορφή αυτής, είναι ότι πιο καταστροφικό για την ανθρωπότητα.

Ο ύπνος του δικαίου

Συντάχθηκε απο τον/την Κωνσταντίνος Κριμιτζάς

Παρασκευή, 27 Απρίλιος 2012 22:06 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Απρίλιος 2012 22:13

Υποψιασμένος πλέον ο άνθρωπος για τα δεινά που τυχόν να τον περιμένουν στην γωνία του μέλλοντος, ζει με την ανάσα του θανάτου στον σβέρκο του και όπως είναι γνωστό, όποιος φοβάται να πεθάνει, χίλιες φορές πεθαίνει. Οι περισσότερες νόσοι, επιστημονικά αποδεδειγμένο, είναι εγκεφαλικοί και προκύπτουν από το υποσυνείδητο του ανθρώπου, ακόμα ακόμα και η επάρατη νόσος.

Η εικονική πραγματικότητα που ηλεκτρονικά εισέβαλε στη ζωή και το σπίτι μας, μέσω της τηλεόρασης και του διαδικτύου, είναι ο ηθικός αυτουργός που οι ψυχικές νόσοι αυξήθηκαν κατά κόρον, έσπασαν το ταμπού, όχι απλά του ψυχολόγου ή του ψυχαναλυτή, αλλά ακόμα και του ψυχιάτρου, φέρνοντας τον άνθρωπο να τους επισκέπτεται, όπως κάποτε πήγαινε στον παθολόγο για να του γράψει ασπιρίνες, και λαμβάνει τα ηρεμιστικά και τα αντικαταθλιπτικά, σαν να παίρνει ντεπόν για τον πονοκέφαλο. Χάσαμε την ουσία της ζωής και την κάναμε δυσκολότερη, με την μανιώδη προσπάθεια μας να την καταστήσουμε απλούστερη. Μα πόσο ακόμα απλούστερη απ' ότι ήταν, πόσο πιο ήρεμη και πόσο

πιο γλυκιά; Όλα δείχνουν πως με γεωμετρική πρόοδο οδηγούμαστε σε ένα τέλμα, σε ένα τέλος, είτε αυτό είναι οικολογικό, είτε πνευματικό, είτε ακόμα και πολιτιστικό. Μάλλον ο κύκλος φτάνει στην τέμνουσα άλλη άκρη του και για να μη κατηγορηθώ για καταστροφολογία, δεν μιλάω για συντέλεια του κόσμου και για τη Δευτέρα παρουσία, δεν είμαι εγώ αυτός που θα τα βάλει με Τον Ίδιο Τον Θεό, μιλάω για τη φυσική ροή των πραγμάτων και την φυσιολογική λήξη κάθε έναρξης, μετά από μια διαδρομή γενομένων καταστάσεων.

Είναι στο DNA μας να βιαζόμαστε να κάνουμε τα πάντα να έρχονται πριν την ώρα τους, βιαζόμαστε να ενηλικιωθούμε, βιαζόμαστε να αποκατασταθούμε επαγγελματικά και να απομακρυνθούμε από τις πατρικές οικογένειες μας, βιαζόμαστε να παντρευτούμε, βιαζόμαστε να εξελιχθούμε σε κάθε τομέα της ζωής μας και φτάνοντας πάνω από το μέσο όρο ηλικίας μιας θνητής ζωής, ψάχνουμε απεγνωσμένα τι μας έκανε να χάσουμε τον χρόνο και πώς θα αποκαταστήσουμε την τάξη της ζωής μας, την τάξη της ήρεμης και αρμονικής προόδου των πεπραγμένων μας, που τόσο βιαστήκαμε να πραγματοποιήσουμε.

Τελικά ο χρόνος είναι χρήμα και χρίζει της καλύτερης οικονομίας και αποταμίευσης. Τελικά και συμπερασματικά, η απλότητα και η ολιγάρκεια είναι οι μεγαλύτερες αρετές, γιατί έτσι κι αλλιώς η ζωή είναι μια αδιέξοδος οδός, γεμάτη εμπόδια και στεναγμούς. Η θέληση του να φτάσεις αλώβητος στον προορισμό στην ώρα σου, είναι που δίνει αξία στη διαδρομή και

Ο ύπνος του δικαίου

Συντάχθηκε απο τον/την Κωνσταντίνος Κριμιτζάς

Παρασκευή, 27 Απρίλιος 2012 22:06 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Απρίλιος 2012 22:13

αξιοπρέπεια στον διαβάτη!